

ELMÚLT A NYÁR

Pecznyik Pál

Hamar elmúlt ez a nyár,
őszbe fordult a határ,
tarka ruhát ölt a föld,
egyre kevesebb a zöld.

Minden nyarat ősz követ,
színezz erdőt, kerteket.
Útra kelt a fecske-nép,
nem halljuk már énekét.

Szerte, vetkőznek a fák,
lombtalan lesz minden ág.
S ha erdön át, vissz utunk,
lomb-szőnyegen járhatunk.

Életünkben is a nyár,
úgy elsuhan, mint madár,
de a lelkünk végtelen,
Atyánk vár rá, égbe fenn.

Fényben ragyog új honunk,
az lesz végső otthonunk.
Ott nem lesznek évszakok,
sem évek, sem hónapok.

Sem hajnal, sem alkonyat,
múltra semmi nem mutat.
Abban Jézus lesz velünk,
Őt dicséri énekünk.

Pecznyik Pál
Celldömölk
2008. IX. 11.